

HELSINGFORS KYRKLIGA SAMFÄLLIGHET

REGLEMENTE FÖR BEGRAVNINGSVÄSENDET

Godkänt i gemensamma kyrkofullmäktige den 19 april 2012 och fastställt av domkapitlet i Helsingfors stift den 13 juni 2012.

1 § Bestämmelser som gäller begravningsväsendet

Helsingfors kyrkliga samfällighet (härefter samfälligheten) ska i fråga om begravningsväsendet utöver stadgandena i begravningslagen, kyrkolagen, kyrkoordningen samt stadgandena i andra lagar och förordningar följa bestämmelserna i detta reglemente.

Begravningslagen (457/2003)
Kyrkolagen (1274/2003) 17 kap.
Kyrkoordningen (1055/1993, 1277/2003) 17 kap.
Hälsoskyddsförordningen (1280/1994) 7 kap. 39-42 §

KL 17 kap.

7 §

Reglemente för begravningsväsendet

Kyrkofullmäktige skall anta ett reglemente för begravningsväsendet som skall underställas domkapitlet för fastställelse.

I reglementet för begravningsväsendet skall tas in närmare bestämmelser vad gäller verkställigheten och förfarandet i fråga om gravar, gravbokföring, kraven på gravskötseln och om godkännande av gravvårdar samt om den ordning som skall iaktas på begravningsplatsen.

2 § Begravningsväsendets förvaltning

Gemensamma kyrkorådet svarar för samfällighetens begravningsväsende.

I reglementet för gemensamma kyrkorådet och i instruktionen för ledande tjänsteinnehavare bestäms i tillägg till detta reglemente om beslutsfattande i frågor som hänför sig till begravningsväsendet.

Uppgifterna inom begravningsväsendet sköts av centralregistret och fastighetsbyrån. Centralregistret sköter de uppgifter som hänför sig till överlåtelsen av gravar, begravningsarrangemang och gravskötselavtal.

KL 10 kap.

4 § 2 och 3 mom.

Direktioner. Tjänsteinnehavarnas och de förtroendevaldas befogenheter

I ett reglemente eller en instruktion kan kyrkorådets ordförande och vice ordförande samt kyrkorådet underställda tjänsteinnehavare ges befogenhet att avgöra på kyrkorådet ankommande ärenden som avses i reglementet eller instruktionen, och vilkas betydelse inte är sådan att det skall anses nödvändigt att ärendet behandlas vid kyrkorådets sammanträde.

Ett ärende som enligt 3 § 3 mom. inte får avgöras av en sektion kan inte överföras på en direktion, och en i 2 mom. nämnd förtroendevald eller tjänsteinnehavare kan inte heller ges befogenhet att avgöra ärendet.

5 §

Överföring av beslutanderätt

Kyrkorådet eller dess ordförande kan inom en i reglementet föreskriven tid överföra ett av en direktion eller en i 4 § avsedd förtroendevald eller tjänsteinnehavare avgjort ärende till handläggning i kyrkorådet. Kyrkorådet kan upphäva eller ändra beslutet eller återförvisa ärendet för ny handläggning.

3 § Begravningsplatserna

Helsingfors kyrkliga samfällighets begravningsplatser är:

- 1 Sandudds begravningsplats, som består av
 - a) Gamla delen
 - b) Nya delen
 - c) Sanduddsområdet
 - d) Urnlunden
 - e) Finska Gardets begravningsplats
- 2 Malms begravningsplats
- 3 Furumo begravningsplats
- 4 Månsas urnlund
- 5 Brändö begravningsplats

- 6 Kolumbariet i Berghäll
7 Östersundom begravningsplats

Begravningsplatserna kan utvidgas och nya begravningsplatser anläggas i den ordning som särskilt stadgas.

Begravningslagen 2 kap.

3 §

Skyldigheten att hålla allmänna begravningsplatser

Församlingarna eller de kyrkliga samfälligheterna inom evangelisk-lutherska kyrkan skall hålla allmänna begravningsplatser. En begravningsplats kan vara gemensam för flera församlingar eller kyrkliga samfälligheter.

KO 17 kap.

1 §

Församlingen skall ha en egen begravningsplats eller en gemensam begravningsplats med någon annan församling eller kyrklig samfällighet eller rätt att använda annan invigd begravningsplats.

4 § Gravgårdsplan och dispositionsplan

Vid användningen av begravningsplatsen följs en gravgårdsplan och en dispositionsplan för begravningsplatsen.

KL 17 kap.

8 §

Gravgårdsplan och dispositionsplan för en begravningsplats

Kyrkofullmäktige skall för varje begravningsplats godkänna en gravgårdsplan och en dispositionsplan för begravningsplatsen, vilka skall underställas domkapitlet för fast ställelse. I kyrkoordningen föreskrivs om de frågor som skall regleras i gravgårdsplanen och dispositionsplanen för en begravningsplats.

KO 17 kap.

6 §

Gravgårdsplan och dispositionsplan för begravningsplatsen

En gravgårdsplan är en allmän karta av vilken framgår begravningsplatsens gränser och trafikarrangemang, placeringen av

de olika funktionerna och på vilken begravningsplatsen indelas i lämpliga enheter. Grundplanen görs upp så att terrängens karaktär och de estetiska aspekterna på det planerade området samt församlingens ekonomiska förutsättningar beaktas på ett ändamålsenligt sätt. I planen skall också ingå en plan över begravningsplatsens dränering och vattenförsörjning, ordnande av avfallshanteringen samt placeringen av gångarna, gravområdena och byggnaderna.

I dispositionsplanen för begravningsplatsen skall ingå en skriftlig beskrivning av de detaljer i gravgårdsplanen som inte framgår av ritningarna. Av planen skall också framgå om det på begravningsplatsen eller en del av den tillämpas s.k. djupbegravning eller gravar i flera plan, i vilken ordning gravavdelningarna tas i användning. I dispositionsplanen skall också beaktas hur under olika tidsperioder anlagda gravgårdsdelars särdrag skall bevaras.

5 § Grav

Med en grav avses ett markområde på begravningsplatsen, som är reserverat för begravning av en eller flera avlidna. En grav innehåller en eller flera gravplatser bredvid varandra och varje gravplats ett eller flera gravutrymmen på varandra. (bifogade bild)

Minimidjupet för kistgravar fastställs i hälsoskyddsförordningen. Om begravningsplatsen eller en del av den i dispositionsplanen anvisas för vånings- eller djupbegravning och om jordarten tillåter kan i en grav begravas två eller flera kistor på varandra. Minimidjupet ökas då med 0,6 meter per kista.

Minimidjupet för en urngrav är 0,6 meter. Detta gäller dock inte aska som begravs utan urna. Om utrymmet medger kan urnorna begravas på varandra.

Askkan kan också gravsättas i en av hållbart material gjord urna i ett kolumbarium. I kolumbariet kan finnas gravplatser avsedda för en eller flera urnor.

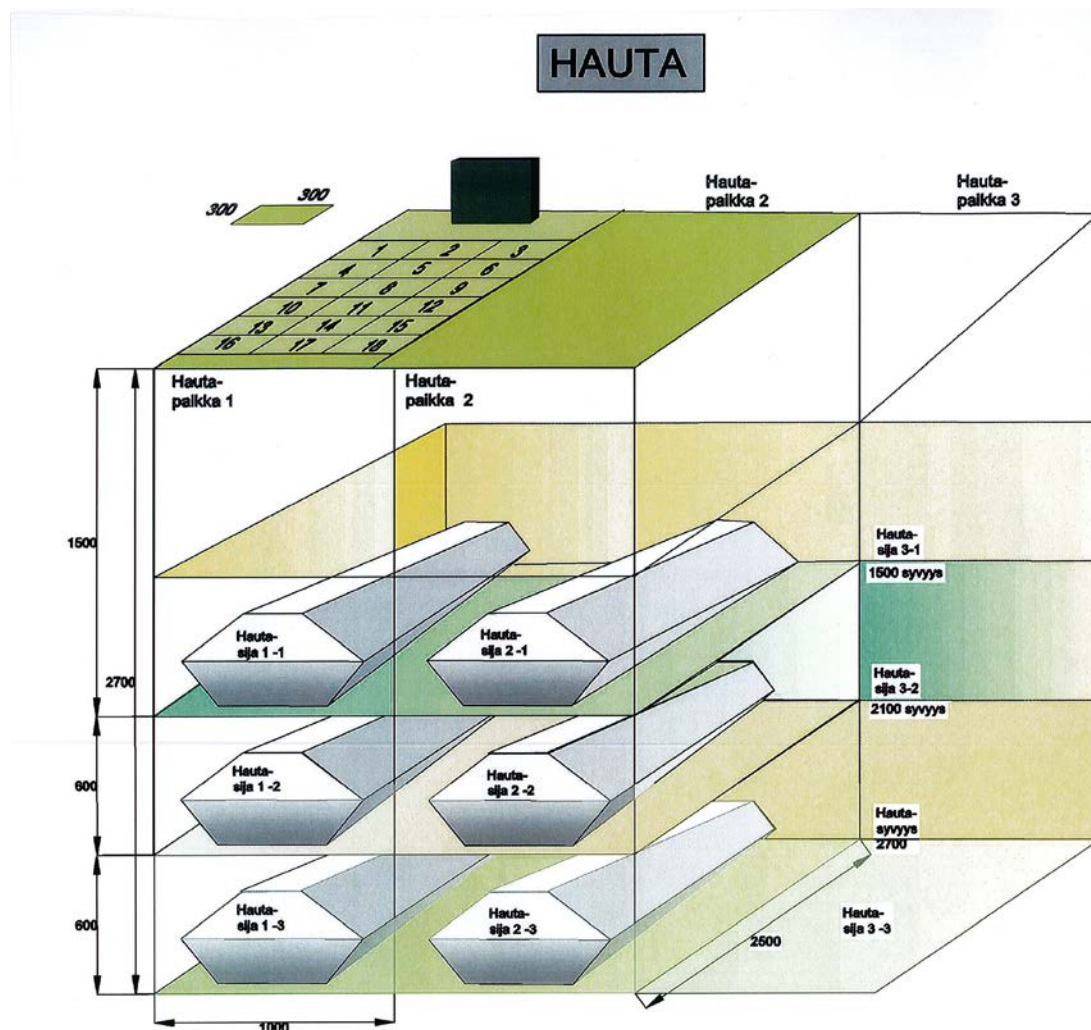
Gravsättningen sker i kolumbariet under Berghälls kyrka och i klippgraven på det sätt som anges i dispositionsplanen.

I en minneslund finns inte särskilt utmärkta gravutrymmen eller enskilda minnesvårdar.

På begravningsplatsen kan också finnas en plats där askan strös ut.

Sedan gravrätten löpt ut för en urna i kolumbariet i Berghälls kyrka jordas askan i Berghälls kyrkas klippgrav. Askkan i de urnor som finns i kolumbariet på Sandudd jordas i Sandudds minneslund.

På begravningsplatsen kan finnas ett område som är avsett för begravning av katastrofoffer i gemensam grav.

Hälsoskyddsförordningen 40 § 2 och 3 mom.

Ett lik i kista skall begravas på minst 150 centimeters djup. Samma kistgravplats får användas tidigast 15 år efter föregående begravning.

Ett lik kan även placeras i en gravkammare under förutsättning att sanitär olägenhet inte uppstår. Samma gravkammare får användas för ny begravning efter kortare tid den som nämns i 2 mom., under förutsättning att den kommunala hälsoskyddsmyndigheten godkänner begravningen.

6 § Gravrätten

Om överlåtelse av gravrätt gäller vad som särskilt stadgas om det.

Gravutrymme anvisas på samfällighetens begravningsplatser för sådana avlidna som avses i 4 § lagen om hemkommun. På samfällighetens begravningsplatser kan på begäran och om detta är möjligt med tanke på utnyttjandet av samfällighetens begravningsplatser, gravutrymme också anvisas andra än i 4 § lagen om hemkommun avsedda avlidna.

Rätt till ny kistgrav överläts endast till avlidna vars hemkommun vid frånfallet var Helsingfors om inte särskilt vägande skäl för undantag från denna regel föreligger.

På Sandudds begravningsplats överläts kistgravplatser som återgått till samfälligheten endast till medlemmar av de församlingar som hör till Helsingfors kyrkliga samfällighet och vars make eller maka, barn, far, mor, syster eller bror jordats på ifrågavarande område. Ett ytterligare krav är att det inte i den grav/de gravar släkten disponerar finns plats för fler avlidna eller att graven/gravarna inte av tekniska skäl kan användas. Om synnerligen vägande skäl föreligger kan avvikelse från detta göras.

På Malms begravningsplats (kvarter 1-95 och 100-104) överläts kistgravplatser på de äldsta delarna till medlemmar av de församlingar som hör till Helsingfors kyrkliga samfällighet och dessutom till i 4 § lagen om hemkommun avsedda avlidna och som beviljats fronttjänsttecken samt till deras make eller maka.

Urnggravplatser i kolumbariet i Berghäll överläts endast till medlemmar av de församlingar som hör till Helsingfors kyrkliga samfällighet. I regel kan inte gravrätten förlängas för urnor som förvaras i kolumbariet under Berghälls kyrka.

Medlemmar av Herttoniemen seurakunta och Matteus församling har företräde till att bli begravda på Brändö begravningsplats.

Nya kistgravplatser på Östersundom begravningsplats överläts endast för helsingforsare och för sibbobor som den 31.12.2008 var mantalsskrivna i Sibbo. Sibbobornas rätt till gravplats upphör vid utgången av år 2040. Dessutom har Vanda kyrkliga samfällighet och Sibbo kyrkliga samfällighet år 1986 ingått ett avtal enligt vilket gravar kan överlåtas för avlidna som hört till Vanda kyrkliga samfällighet och som bott på kapellets område (Sottungsby, Håkansböle och Västersundom) och vars anhöriga begravats på begravningsplatsen vid Östersundom kyrka. Ett ytterligare krav är att det inte i den grav/de gravar släkten disponerar finns plats för fler avlidna eller att graven/gravarna inte av tekniska skäl kan användas.

Helsingfors och Vanda kyrkliga samfälligheters gemensamma konfessionslösa gavområde finns på Furumo begravningsplats.

I dispositionsplanen ingår skilt för varje begravningsplats bestämmelser om andra begränsningar gällande överlåtelse av gravrätt.

Gravrätt upplåts för 25 år. Den tid gravrätten gäller räknas från ingången av det kalenderår som närmast följer på upplåtelsen av graven. Denna tid upphör vid utgången av det kalenderår då 25 år förflutit efter den senaste begravningen, dock inte förrän graven igen kan tas i bruk. Gravrätten för enkelgrav som överlåtits före 1.1.1994 kan inte förlängas.

Den tid gravrätten gäller kan på ansökan av gravrättsinnehavaren förlängas med högst 25 år åt gången, förutsatt att det inte orsakar olägenhet för en ändamålsenlig organisering eller skötsel av begravningsplatsen. Om förlängning av giltighetstiden ska anhållas hos centralregistret före utgången av den fastställda tiden.

Begravning kan ske under hela den tid gravrätten är giltig. Om efter ny begravning av gravrätten återstår kortare tid än 25 år ska gravrättsinnehavaren lösa in en förlängning av gravrätten så att gravrätten kommer att vara i kraft 25 år räknat från den nya gravsättningen. Avgifterna som uppbärs i samband med en begravning fastställs enligt vid tidpunkten gällande begravningstaxa som är beroende av den avlidnas hemkommun.

Om förlängning av gravrätt löses in utan att en ny avliden begravs i graven uppbärs avgiften för förlängningen enligt gällande begravningstaxa.

Centralregistret kan bevilja gravrättsinnehavaren rätt att om jordmånen tillåter detta på nytt använda samma gravplats efter utgången av den tid då graven inte får röras.

Då en grav efter att den förelagda tiden gått ut överlåts på nytt, har den person företräde, som tidigare innehaft rätten att gravsättas i graven.

Då giltighetstiden för en gravrätt som gäller en bemärkt persons grav eller en kulturhistoriskt särskilt värdefull grav upphör, kan gemensamma kyrkofullmäktige efter att vid behov ha hört museiverket, bestämma att graven ska bevaras på samfällighetens bekostnad. Gemensamma kyrkofullmäktige kan också till en annan sammanslutning eller person överlåta ansvaret för att graven bevaras.

2 kap. begravningslagen

4 §

Tillhandahållande av gravplats

En församling eller kyrklig samfällighet inom evangelisk-lutherska kyrkan är skyldig att på begäran tillhandahålla gravplats för en avliden som vid tidpunkten för dödsfallet hade sin i lagen om hemkommun (201/1994) avsedda hemkommun inom församlingens eller den kyrkliga samfällighetens område.

Om den avlidne inte vid sin död hade någon i lagen om hemkommun avsedd hemkommun åvilar den skyldighet som nämns i 1 mom. den församling eller kyrkliga samfällighet inom evangelisk-lutherska kyrkan inom vars område den avlidne var bosatt vid sin död.

En församling eller kyrklig samfällighet inom evangelisk-lutherska kyrkan är dessutom skyldig att på begäran tillhandahålla gravplats även för en sådan finsk medborgare som vid sin död var bosatt utomlands och vars sista i lagen om hemkommun avsedda hemkommun före flyttningen utomlands låg inom församlingens eller den kyrkliga samfällighetens område.

5 §

Konfessionslöst gravområde

Gravplats skall på begäran tillhandahållas på ett avskilt konfessionslöst gravområde som inte får ligga oskäligt långt från församlingens eller den kyrkliga samfällighetens område.

Ett konfessionslöst gravområde är en enskild begravningsplats eller en sådan del av en begravningsplats som på ett klart urskiljbart sätt är avgränsad från den övriga begravningsplatsen.

KL 17 kap.

2 §

Gravrätt

Om rätten att gravsättas på församlingens begravningsplats bestäms i begravningslagen (457/2003). Kyrkorådet kan överlåta en gravrätt även till någon annan avliden än den som avses i 4 § begravningslagen. Rätt till en grav överlåts i samband med ett dödsfall. Gravrätt kan samtidigt överlåtas även till den avlidnas anhöriga. Kyrkor kan av särskilda skäl överlåta en gravrätt även vid någon annan tidpunkt. Den som innehar en gravrätt kan överlåta denna rätt endast till församlingen.

Gravrätten överlåts för en bestämd tid om högst 50 år. Gravrättens giltighetstid räknas från ingången av det kalenderår som följer på överlåtelsen av graven. Giltighetstiden upphör dock tidigast vid utgången av det kalenderår då det från den sista gravsättningen förflutit 15 år, dock inte förrän graven kan återanvändas. Giltighetstiden för gravrätten kan på ansökan av rättsinnehavaren förlängas, om detta inte medför besvär för en ändamålsenlig organisering eller skötsel av

begravningsplatsen. Gravrätten är i kraft endast så länge som graven utgör en del av en fredad begravningsplats. Gravrätten upphör utan uppsägning.

Om hur gravrätten upphör i det fall att skötseln av graven väsentligen försumrats bestäms i 5 § 3 mom.

KL 26 kap.

7 §

Begravningsväsendet

Har en församling före denna lags ikraftträdande överlåtit en grav för all framtid skall denna överlåtelse fortfarande gälla så länge som graven utgör en del av en fredad begravningsplats. Beträffande en sådan grav skall dock tillämpas stadgandena i 17 kapitlet 5 §.

Beträffande gravar som överlåtit för viss tid före denna lags ikraftträdande tillämpas denna lag med stöd av den utfärdade föreskriften till den del som dessa inte begränsar de rättigheter som gravrättens innehavare haft enligt den upphävda lagen.

Begravningslagen 8 kap.

23 §

1 mom.

Om den avlidne inte under sin livstid uttryckligen har önskat att en viss person skall ha hand om de arrangemang som hänför sig till gravsättning, kremering och hantering av askan, kan arrangemangen skötas av den avlidnes efterlevande make eller den person som vid tidpunkten för dödsfallet fortgående levde i gemensamt hushåll med den avlidne under äktenskapsliknande förhållanden samt de närmaste arvingarna.

4 mom.

Om de i 1 mom. avsedda personerna inte når enighet om begravningsättet eller begravningsförrättningen, behandlas ärendet på talan av en person som avses i 1 mom. av tingsrätten i den domkrets till vilken den avlidnes hemkommun hörde vid tidpunkten för dödsfallet.

KL 17 kap.

6 §

Lösande av meningsskiljaktigheter

Meningsskiljaktigheter som gäller en gravrätt, den som innehar en gravrätt, vem som får gravsättas i en grav, skyldigheterna för den som

innehar en gravrätt eller andra frågor som gäller en grav eller gravsättning avgörs av kyrkorådet, om inte något annat föreskrivs i begravningslagen.

27 §

I ett sådant beslut av en församling eller kyrklig samfällighet inom evangelisk-lutherska kyrkan som gäller tillhandahållande av gravplats eller de avgifter som tas ut inom begravningsverksamheten får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996)

I ett beslut genom vilket huvudmannen för ett krematorium har vägrat att lämna ut aska får ändring sökas så som bestäms i 1 mom.

7 § Begravningsarrangemang

Vid gravläggning i en tidigare inlöst grav ska den som sköter begravningsarrangemangen vid behov förete de primära rättsinnehavarnas samtycke till saken samt en släktutredning.

KL 17 kap.

4 §

Begravningsordning

Om avtal inte har kunnat nås i enlighet med 3 § 2 mom. om vem som får gravsättas i graven, får i graven i första hand gravsättas den avlidna för vilken graven har överlåtits och dennas make samt dessutom släktingar i rätt ned- eller uppstigande led samt makar till dessa i den ordning som dödsfallen inträffar. Om det inte finns någon sådan släkting eller om den som innehåller gravrätten samtycker till det, får i graven gravsättas den avlidnes syster och bror samt deras barn, adoptiv- och fosterbarn till nämnda personer samt makarna till samtliga dessa. Med samtycke av den som innehåller gravrätten kan den myndighet i församlingen som svarar för begravningsväsendet bevilja tillstånd att i graven får gravsättas även någon annan person, när det finns särskilda skäl därtill.

8 § Innehavare av gravrätten

Beträffande gravrättsinnehavaren gäller vad som särskilt bestäms.

KL 17 kap

3 §

Innehavare av en gravrätt

Den som innehar en gravrätt företräder dem som får gravsättas i graven samt för talan i frågor som gäller graven så som föreskrivs i begravningslagen samt i denna lag och med stöd av den.

När graven överläts avtalas om vem som innehar gravrätten och vem som får gravsättas i graven. Om avtal inte har ingåtts inom ett år från den dag då graven överläts eller om det avtal som ingåtts inte kan följas på grund av att omständigheterna har förändrats, blir den avlidnes änka innehavare av gravrätten eller, när det inte finns någon änka eller också änkan är död, de närmaste arvingarna till den avlidne som först gravsatts i graven. Om arvingarna är flera till antalet skall de välja en innehavare av gravrätten som företräder dem i frågor som gäller graven. Meddelande om den nya innehavaren av gravrätten skall lämnas till den myndighet inom församlingen som svarar för begravningsväsendet.

Om de närmaste arvingarna till den avlidne som först gravsatts i graven inte har kunnat komma överens om en ny innehavare av gravrätten, kan kyrkorådet förordna en innehavare av gravrätten och ge företräde för den som bor på orten eller den som har haft hand om skötseln av graven.

9 § Attest över gravrätten

Till gravrättsinnehavaren ges en attest med uppgifter om var graven ligger, om giltighetstiden till gravrätten och om gravrättsinnehavaren samt, om överenskommelse finns, om vilka som kan begravas i graven.

10 § Hantering, förvaring och transport av stoft eller aska

Ett lik i en sluten kista förvaras före begravningen i ett bårhus dit utomstående inte har tillträde. Den avlidnes namn ska antecknas på kistan.

Den myndighet som svarar för begravningsväsendet kan beordra att ett stoft på grund av hälsoskyddsskäl eller andra särskilda skäl ska förflyttas till graven före begravningen. Då ska graven täckas i höjd med kistan.

På de anhörigas begäran kan ett stoft föras till graven före begravningen om inga hinder finns för detta.

Inom Helsingfors kyrkliga samfällighet utförs kremering i de krematorier som finns i anslutning till kapellen på Malms och Furumo begravningsplatser.

Personen som kremeras ska vara i en för kremeringsprocessen lämplig kista.

Före kremeringen ska den som ansvarar för begravningsarrangemangen till centralregistret inlämna kremeringstillstånd.

Beträffande överlämnande av aska samt kremering och placering av askan gäller vad som särskilt stadgats.

Om askan inte hämtats från krematoriet inom ett år har församlingen rätta att begrava askan i minneslunden på någon av de begravningsplatser som samfälligheten upprätthåller.

Hälsoskyddsförordningen 7 kap.

41 §

Hantering, förvaring och transport av lik

Om den avlidna har lidit av en smittsam sjukdom och smittorisk fortfarande föreligger, skall den som har utrett dödsorsaken underrätta dem som hanterar liket om detta.

Annanstans än i sjukhusutrymmen skall ett lik före begravningen förvaras i en för ändamålet lämplig, tät kista eller motsvarande.

Liktransport är tillåten endast i för ändamålet reserverat fordon.

Om liktransport mellan stater stadgas särskilt.

Begravningslagen 7 kap.

18 §

Utlämnande av aska

Huvudmannen för ett krematorium får lämna ut aska endast för att gravsättas eller för att på ett annat bestående sätt placera den på en plats. Den som tar emot askan skall innan askan lämnas ut skriftligen meddela huvudmannen för krematoriet var askan kommer att placeras.

Huvudmannen för ett krematorium får inte lämna ut askan om det finns grundad anledning att misstänka att askan kommer att hanteras i strid med denna lag.

Huvudmannen för ett krematorium skall i verksamheten i samband med utlämnande av aska iaktta förvaltningslagen (434/2003) och språklagen (423/2003) samt lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).

11 § Begravning

Jordfästningen av den avlidna förrättas vid graven, i ett jordfästningskapell eller i en kyrka eller, om särskilda skäl finns, i den avlidnas hem.

Överenskommelse om tidpunkten för begravningen ska träffas med centralregistret senast fem arbetsdagar före förrättningen. Före begravningen ska begravningsstillstånd företes om uppgifter om personens död inte registrerats i befolkningsregistersystemet.

Begravning utförs inte på söndagar, måndagar, nyårsdagen, trettondagen, långfredagen, påskdagarna, första maj, Kristi himmelfärdsdagen, pingstdagen, midsommarafton, midsommardagen, alla helgons dag, självständighetsdagen, julaftonen, juldagarna eller andra av fastighetsbyrån bestämda dagar.

Graven grävs på det ställe som finns utmärkt på kartan och dess bredd och längd avgörs enligt kistans storlek så att kistan fritt kan sänkas i vågrätt läge till gravens botten. Tidigare gravsatta avlidnas ben som då graven öppnas blir synliga skyddas och täcks över på botten av graven. Gravläggning av kista eller urna övervakas alltid av en vid samfälligheten anställd person.

En tillfällig olägenhet för gravarna intill utgör inte hinder för att öppna en grav.

Stoftet ska gravsättas i en kista som förmultnar lätt. Av särskilda skäl kan gravsättning utan kista tillåtas, förutsatt att hälsoskyddsbestämmelserna tillåter det. Askan ska gravsättas i en urna som förmultnar lätt. Av särskilda skäl kan i enlighet med dispositionsplanen en gravsättning av aska ske utan urna.

Kistgraven täcks under förrättningen med ett särskilt lock på vilket kransar och blommor läggs ner.

Fastighetsbyrån svarar för öppnandet och täckandet av graven samt för att plattan som täcker kolumbarienischen tas bort och återinsätts. De anhöriga kan med iakttagande av begravningsplatsförmannens anvisningar täcka graven, om detta särskilt avtalats.

På gravrättsinnehavarens bekostnad ska de gravvårdar som finns på graven flyttas enligt begravningsplatsförmannens anvisningar senast en vecka före begravningen och sätts tillbaka efter begravningen på så sätt att gravvården inte utgör en fara för säkerheten eller orsakar olägenheter för underhållsarbetet på begravningsplatsen.

Efter jordfästningen ska de anhöriga inom sju dagar avlägsna blommor, blomsteruppsättningar och kransar som lagts på graven. Därefter har begravningsplatsens personal rätt att avlägsna dem jämte kort och band.

Begravningsplatsernas personal avlägsnar blommor och andra hälsningar som lagts i minneslundarna så att det alltid finns tillräckligt plats för nya blommor och hälsningar och så att minneslundan är i ett skick som är värdigt en begravningsplats.

Blommor, blomsteruppsättningar och kransar som efter jordfästningen lämnats kvar i kapellet förvaras till utgången av följande arbetsdag varefter begravningsplatsens personal avverkar dem.

Begravningslagen 1 kap.

2 §

Allmänna skyldigheter

Stoftet efter en avliden skall gravsättas eller kremeras utan onödigt dröjsmål.

Stoftet eller askan efter en avliden skall hanteras på ett värdigt sätt och så att den avlidnes minne hedras.

Vid gravsättningen och kremeringen av stoftet efter en avliden samt vid hanteringen av askan skall den avlidnes åskådning och önskemål respekteras.

Begravningslagen 7 kap.

19 §

Gravsättning av aska eller placering av den på annat sätt

Askan skall inom ett år efter kremeringen gravsättas eller på något annat bestående sätt placeras på en plats. Om de personer som avses i 23 § inte inom denna tid trots uppmaning tar hand om askan skall askan på den avlidnes dödsbos bekostnad placeras på den begravningsplats där den avlidne har rätt att bli begravd.

För askans placering behövs tillstånd av den som äger eller innehar platsen.

Hälsoskyddsförordningen

40 § i mom.

Ett lik skall utan dröjsmål begravas i en tät, för ändamålet lämplig kista eller motsvarande, eller kremeras i krematorium.

12 § Flyttning av gravsatt stoft eller aska

Gravsatt stoft eller aska får flyttas till en annan grav om regionförvaltningsverket på grund av synnerligen vägande skäl ger sitt tillstånd. Dessutom förutsätts ett av kommunen beviljat tillstånd till att flytta ett gravsatt stoft. Besluten som nämns ska före flyttningen förberedas företes centralregistret för kännedom. Helsingfors kyrkliga samfällighet sköter inte flyttning av gravsatt stoft.

Begravningslagen 8 kap.

24 §

Flyttning av gravsatt stoft eller aska

Stoft eller aska som har gravsatts får av särskilt vägande skäl med tillstånd av regionförvaltningsverket flyttas till en annan grav. Angående hälsoskyddsmyndigheternas tillstånd till flyttning av gravsatt stoft bestäms särskilt.

Hälsoskyddsförordningen

42 §

Flyttning av jordat lik

Till en ansökan om flyttning av jordat lik, vilken riktas till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten, skall fogas uppgifter om den avlidna samt officiell utredning av dödsorsaken och dödstillfället, gravplatsen samt uppgift om den nya gravplats som har reserverats för liket.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten skall med anledning av en ansökan om flyttning av jordat lik begära utlåtanden av ägarna till begravningsplatserna för utredning av de sanitära faktorerna.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan vid behov, för att förhindra sanitär olägenhet, förbjuda förflyttning av jordat lik eller föreskriva om övriga åtgärder som skall iakttas vid flyttningen. Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten skall bestämma den tid inom vilken flyttningen av liket skall äga rum.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten skall sända beslutet om flyttning av lik för kännedom till hälsoskyddsmyndigheten i den kommun dit liket flyttas samt till ifrågavarande länsstyrelse [f o m 1.1.2010 till ifrågavarande regionförvaltningsverk] och begravningsplatsens ägare.

En representant för den kommunala hälsoskyddsmyndigheten skall närvara då liket tas upp ur graven och då det på nytt begravas.

Förvaltningslagen (434/2003)

34 § 1 mom.

Hörande av part

Innan ett ärende avgörs skall en part ges tillfälle att framföra sin åsikt om ärendet och avge sin förklaring med anledning av sådana yrkanden och sådan utredning som kan inverka på hur ärendet kommer att avgöras.

13 § Skötsel av graven

En grav ska skötas i enlighet med vad som särskilt stadgas.

Samfälligheten kan vid behov utfärda bestämmelser om hur gravarna ska skötas så att den allmänna ordningen och ron kan bevaras.

Om skötseln av graven överlåts på en företagare ska meddelande om detta göras till fastighetsbyrån.

Gemensamma kyrkofullmäktige kan med motiveringar i enlighet med kyrkolagen bestämma att en grav ska bevaras på samfällighetens bekostnad. Gemensamma kyrkofullmäktige kan då också godkänna ett avtal enligt vilket en annan sammanslutning eller person förbinder sig att ansvara för gravens skötsel.

KL 17 kap.

5§

Gravskötsel

En grav skall skötas på ett för begravningsplatsen värdigt sätt. Den som innehar gravrätten svarar för gravskötseln. Kyrkofullmäktige kan dock besluta att på församlingens bekostnad sörja för grundskötseln av de gravar som finns på begravningsplatsen eller på en del av denna. När en sådan avliden har gravsatts på begravningsplatsen vars minne ur församlingens synvinkel skall anses viktigt att vårda, kan kyrkofullmäktige besluta att graven skall skötas på församlingens bekostnad.

En församling kan avtala med den som innehar gravrätten om att församlingen för en bestämd tid mot ersättning påtar sig ansvaret för gravskötseln. En församling kan även ingå avtal om gravskötsel så att ersättningen för skötseln placeras i en särskild gravvårdsfond med vars medel gravarna i fråga skall skötas.

Har skötseln av en grav väsentligt försumrats, kan kyrkorådet ålägga den som innehar gravrätten att iståndsätta graven inom ett år efter att beslutet delgetts honom eller henne. Gör han eller hon inte det, kan

kyrkorådet förklara gravrätten förverkad. Beslut skall delges så som anges i 24 kap. 11 § 1 mom.

Finns inte uppgifter om den som innehar en gravrätt eller hans eller hennes vistelseort, skall ett meddelande om det beslut som avses i 3 mom. eller i 13 § 3 mom. begravningslagen eller som annars gäller graven tillkännages genom att ett meddelande om detta utsätts på graven. Beslutet eller meddelandet skall dessutom kungöras i en på orten allmänt spridd tidning.

14 § Gravvårdar

För varje gravvård som placeras på en grav ska en ritning tillställas den ifrågavarande begravningsplatsen. Om gravvården inte överensstämmer med begravningsplatsens dispositionsplan eller de av gemensamma kyrkorådet fastställda anvisningarna om gravvårdar ska ritningen först godkännas av begravningsplatsens förman eller chefen för begravningsväsendet innan gravvården tillverkas. Det samma gäller även förändring av gamla gravvårdar samt resandet av en ny gravvård på en grav som inlösts tidigare samt andra anläggningar som placeras på graven.

Om tidpunkten för resandet av gravvården ska i förväg överenskommas med begravningsplatsförmannen.

Gravvården ska resas innanför gravens ytterkant. Gravvården ska resas så att det inte finns risk för att den välter eller rasar.

En gravvård ska vara färdig då den hämtas till begravningsplatsen och får inte vara orest på begravningsplatsen längre än arbetet kräver. Skador på gravarna intill ska undvikas. Gravvårdar får placeras endast på tjälfri mark.

Sedan arbetet slutförts ska graven omedelbart ställas i ordning. Om en grav intill eller den på graven befintliga gravvården eller annan anläggning skadats ska den som orsakat skadan omedelbart vidta åtgärder för att reparera skadorna. Sönderkörda gräsmattor, övriga skador eller städning som lämnats åt samfälligheten debiteras den som åstadkommit skadan eller försummelsen. Samfälligheten reparerar eller rättar till endast sådana gravvårdar som skadats på grund av samfällighetens åtgärder eller försummelser.

Begravningsplatsförmannen har rätt att låta borttransportera gravvårdar eller andra anordningar som inte blivit resta. Kostnaderna för detta arbete debiteras den som står för försummelsen.

Det är förbjudet att inhägna en grav med staket, stenkant eller annat, om inte detta tillåts i dispositionsplanen för begravningsplatsen.

Gravvårdar som mot bestämmelserna installerats ska på begravningsplatsförmannens uppmaning omedelbart ändras eller avlägsnas. Begravningsplatsförmannen kan bestämma att staket, träd, buskar och andra växter som är obefogade ska avlägsnas från graven.

Då gravrätten upphört gäller för gravvårdar vad som särskilt stadgats om detta.

Begravningslagen 5 kap.

14 §

Gravvårdar

Den som innehar en gravrätt beslutar om de gravstenar och andra gravvårdar som placeras på graven. Gravvården bör vara förenlig med begravningsplatsens allmänna karaktär och den får inte kränka den avlidnes minne eller begravningsplatsens värdighet. En gravvård godkänns av huvudmannen för begravningsplatsen.

En gravvård som blivit uppsatt på en grav får inte avlägsnas utan samtycke av huvudmannen för begravningsplatsen.

Efter det att gravrätten upphört skall huvudmannen för begravningsplatsen erbjuda den som innehar gravrätten tillfälle att avlägsna gravvården om inte huvudmannen för begravningsplatsen av särskilda skäl beslutar att ta hand om skötseln av gravvården efter att gravrätten upphört. Har gravvården inte avlägsnats inom sex månader från det att innehavaren till gravrätten gavs tillfälle att avlägsna den, övergår gravvården utan vederlag till huvudmannen för begravningsplatsen.

KL 17 kap.

6 §

Lösande av meningsskiljaktigheter

Meningsskiljaktigheter som gäller en gravrätt, den som innehar en gravrätt, vem som får gravsättas i en grav, skyldigheterna för den som innehar en gravrätt eller andra frågor som gäller en grav eller gravsättning avgörs av kyrkorådet om inte något annat föreskrivs i begravningslagen.

KO 17 kap.

12 §

Har gravrätten upphört och finns det på graven anläggningar eller minnesvård av konstnärligt eller historiskt värde, vilka inte kan kvarlämnas på platsen, skall de förflyttas till lämpligt ställe på begravningsplatsen eller tillses att de på annat sätt bevaras.

15 § Gravbokföringen

Över gravarna och dem som begravts i dem förs ett gravregister och ett register av vilket följande uppgifter ska framgå:

- a) på vilken plats personen är begravnen
- b) vem den person som begravts på en i en viss grav är
- c) vem som är innehavare av gravrätten.

I gravregistret, som innehåller uppgifter om såväl de avlidna som gravarna, antecknas de uppgifter som föreskrivs i begravningslagen och därtill uppgifter om tidpunkten för jordfästningen, hur länge gravrätten är i kraft, namn och adress för den som innehar gravrätten samt, om överenskommelse därom ingåtts, vilka personer som får jordas i graven. Beträffande gravens placering antecknas i registret begravningsplatsens kvarter, linje, grav, gravplats och gravutrymme.

Den plats där askan av en viss avliden person gravsatts i en minneslund uppges varken för de anhöriga eller för utomstående. I kartan över minneslunden ska dock med en siffra anges platsen för varje gravsatt aska.

Begravningslagen 5 kap.

12 §

Gravregistret

Huvudmannen för en begravningsplats skall föra ett register med följande uppgifter om den avlidne:

- 1) släktnamn och förnamn
- 2) födelsedatum och personbeteckning
- 3) dödsdag
- 4) tidpunkten för gravsättningen
- 5) begravningsättet samt
- 6) var graven är belägen.

I registret kan även antecknas namn och adress på den som innehar gravrätten, giltighetstiden för gravrätten samt uppgifter om vem som kan gravsättas i graven. Därtill kan konstnärligt eller historiskt värdefulla gravvårdar som finns på begravningsplatsen och deras läge antecknas i registret.

I fråga om avlidna vars aska har placerats i en minneslund skall registreras de uppgifter som anges i 1 mom. med undantag för var askan är placerad.

Det register som avses i denna paragraf skall förvaras permanent. När en sammanslutning eller stiftelse som avses i 8 § avslutar sin verksamhet skall de handlingar som avses i denna paragraf överlåtas till arkivverket för förvaring.

16 § Besiktning av begravningsplatsen

Gemensamma kyrkorådet ger anvisningar om besiktningen av begravningsplatserna.

17 § Vistelse på begravningsplatsen

Allmänheten har fritt tillträde till begravningsplatsen från början av maj till slutet av augusti mellan kl 7.00 och 22.00.

Under särskilda högtider är begravningsplatserna öppna för allmänheten dygnet runt enligt följande:

- under påsken öppnas portarna kl 7.00 på dymmelonsdag och stängs igen kl 22.00 tisdag efter påsk
- portarna kl 7.00 torsdagen före allhelgona och stängs kl 22.00 måndag efter allhelgona.
- under julhelgen öppnas portarna kl 7.00 två vardagar före julafton och stängs kl 22.00 den första vardagen efter trettondag

18 § Ordningen på begravningsplatsen

Om den ordning som ska iaktas bestäms separat.

På begravningsplatsen ska iaktas tystnad och ett värdigt uppträdande. Det är förbjudet att skada gravar, planteringar och gräsmattor. Arbete som stör begravningsplatsens frid ska avbrytas då jordfästning pågår.

Trafik med motorfordon och parkering är tillåtet endast på för ändamålet anvisade platser. På övriga områden får motorfordon användas endast för att transportera ett stoft eller en gravvård, för transport av rörelsehämmade och för nödvändig servicekörning. Fordonen ska vara sådana att begravningsplatsens gångar håller deras vikt.

Avfallet ska sorteras i enlighet med avfallssorteringsanvisningarna för begravningsplatserna.

Ordningslagen (612/2003)

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja allmän ordning och säkerhet.

2§

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) allmän plats
- a) vägar, gator, gångbanor, torg, parker, badstränder, idrottsplaner, vattenområden, begravningsplatser och andra motsvarande områden som kan användas av allmänheten,

Avfallslagen (1072/1993)

19 §

Nedskräpningsförbud

Skräp, smuts eller maskin, en anordning, ett fordon, ett fartyg eller något annat kasserat föremål får inte lämnas i miljön så att det kan förorsaka hälsan någon fara eller skada, osnygghet, förfulning av landskapet, minskad trivsel eller någon annan liknande risk eller olägenhet (nedskräpningsförbud).

19 § Ikraftträdande

Detta reglemente träder i kraft då domkapitlets fastställelse vinner laga kraft.

Med detta reglemente upphävs det tidigare reglementet för begravningsväsendet som fastställdes den 5.2.2004. Bestämmelserna i reglementet ska i tillämpliga delar följas även då en gravplats upplåtits eller då ersättningar i pengar för gravskötsel erlagts till Helsingfors evangelisk-lutherska församlingar före den 19 mars 1954.